

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1867/2021
17.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ДП „Залив“ превозно трговинско ДОО Црвенка, ког заступа пуномоћник Мирјана Секулић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2104/20 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2104/20 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П1 292/18 од 09.04.2019. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћених девизних дневница за службена путовања у иностранство за период од 01.01.2011. године до 31.10.2011. године исплати укупан износ од 12.795,50 евра, у појединачно опредељеним износима. Одбијен је вишак тужбеног захтева, у износу од 200 евра, у појединачно опредељеним износима. У ставу трећем обавезан је тужени да тужиоцу на име увећане зараде за рад на дане државних и верских празника који су нерадни дани, у периоду од 01.01.2011. године до 31.10.2011. године, исплати укупан износ од 12.622,40 динара, у појединачно опредељеним износима. У ставу четвртном обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике зараде (без пореза и доприноса) исплати укупан износ од 17.912,13 динара, у опредељеним износима. У ставу петом одбијен је вишак тужбеног захтева у износу од 161.868,73 динара, у појединачно опредељеним износима. У ставу шестом одбијен је противтужбени захтев туженог да се обавезе тужилац да туженом на име накнаде материјалне штете исплати износ од 4.500,00 динара, са законском затезном каматом од 10.10.2011. године па до коначне исплате. У ставу седмом обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2104/20 од 16.03.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врбасу, Судска

јединица у Кули П1 292/18 од 09.04.2019. године у усвајајућем делу тужбеног и одбијајућем делу противтужбеног захтева и у делу одлуке о трошковима поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, по основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, тужиоцу су досуђене дневнице за службено путовање у иностранство, применом релевантних одредби чл. 118. став 1. Закона о раду, члана 29. став 1. тачка 2. Правилника о раду туженог и чл. 20. и 24. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Сл. гласник РС“, бр.98/2007). Тужиоцу је досуђена и накнада увећане зараде за рад на дане државних празника који су нерадни дани у складу са одредбом члана 108. Закона о раду и члана 24. Правилника о раду туженог. У првостепеном поступку је утврђено да тужени није исплаћивао тужиоцу дневнице за време проведено на службеном путу у земљи и иностранству па су припадајуће дневнице обрачунате тужиоцу у висини прописаној Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника.

Ценећи разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни касациони суд је становишта да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе о наведеном правном питању, нити за новим тумачењем права. Дневнице за време проведено на службеном путу у иностранству не могу бити уговорене као део основне зараде, већ представљају засебне трошкове, на чију накнаду сваки запослени има право у складу са одредбом члана 118. став 1. Закона о раду. Висина дневница уређена је Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника. У складу са чланом 108. Закона о раду, запослени имају право на увећану зараду у висини утврђеној општим уговором о раду, између осталог за рад на дан празника који је нерадни дан – најмање 110% од основице (тачка 1). Како је законом и подзаконским актима регулисано право запосленог на накнаду трошкова за време проведено на службеном путу у иностранству, као и на увећану зараду за рад на дане државних празника, то нема места тумачењу права о наведеном правном питању. Не постоји ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији туженог, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије туженог, у складу са одредбом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијеног дела пресуде износи 13.082,56 евра. Како вредност предмета спора побијеног дела пресуде не прелази захтевани ревизијски цензус, следи да је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић